

lancu Laura

Gondviselten

Árnyéktalan
 déli harangszót hallok,
 és azt hiszem: ajtóban állsz,
 visszajöttél, mint oly sokszor,
kezdetlen vizet inni a leszögelt kútból.
 Az ágy szélén ülök, nem érem el a földet,
 darabokban látom a festett eget,
 tőled tudom: az ott Isten göndör haja,
 mellette *fehér fodor Bárány*, nyomában Mária –
 de őt már nem látom –

a túlvilág nagyon messze van –

Ha látnak is, a kapunk zárva,
 és a kutya is szabadon.
 Sarutlan lábam ölhöz szokott,
 csak karon ülve bírom a gondot.

Kövekkel álmodtam

nem szoktam reggel köszönni
 de a hajamat megigazítom
 két lépésre vagy
 a képedről
 visszalátom
 árvíz utáni partnak tetsző ágyamat

arcod ma is a tegnapi
 félbarna kezeden szerzetes pecsét
 melletted
 bűnbánó keretben
 én is szentkép lehetnék

Három levél

Tárnokon sokat áll a vonat
 füst szakadozik szótlanul
 és gyufaszaga van a kalauznak

ha zongorázni tudnék
 hidakról énekelnék és görbe utcákról
 s a tételek közt lenne egy szünet
 a fügefához nyúlnék akkor
 három levél elég volna
 szerelmes arcomra

a lámpa zöldre vált
 az estnek emberarca lesz
 szeplői a csillagok
 futnék vissza
 futnék oda
 ahol kiáltanak